bloc-notes

CHESTIA ZILEI

In ziua de 17 Ianuarie a avut loc, după cum se ştie, adunarea generală a Federaţiei române de atletism. Cu această ocazie au fost aleşi cei zece oficiali din care se va forma biroul federal. Obişnuiţi, ca în toţi anii, să vedem constituirea biroului în puţine zile după adunarea generală, nu mică ne este surprinderea, aflând că anul acesta, deşi au trecut aproape trei săptămâni, nu s'a procedat încă la constituirea forului diriguitor al atletismului românesc.

Situaţia este oarecum paradoxală şi susceptibilă de comentarii, pe cari Federaţia de atletism este bine să le evite mai ales în preajma unor evenimente hotărâtoare pentru sportul nostru atletic.

N'am înţeles şi nu putem înţelege cum oameni ca ing. N. Mărescu sau Neagu Boerescu, care s'au identificat atât de mult cu atletismul nostru, nu sunt realeşi fără nici o altă formalitate în funcţiunile pe cari le-au ocupat cu atâta abnegaţie.

După cum am susţinut în nenumărate rânduri, în sport, ca şi în orice altă manifestaţiune umană este nevoie de continuitate. O operă începută — şi realizată atât de frumos — nu trebue întreruptă, prin introducerea altor oameni în posturi de mare răspundere. Consimţind chiar că acel ce trebue să vină are aceaş capacitate ca şi cel ce trebue să plece, socotim că este de preferat acela care a lucrat într'o direcţiune, care cunoaşte toate amănuntele, şi care se bucură de încrederea tuturor celor ce şi-au dat seama de puterea şi binefacerile muncii sale.

Astăzi, când atletismul românesc este chemat să-şi spună un cuvânt răspicat în întrecerile balcanice, când multe probe vor trebui să consacre atletismul nostru, credem că realegerea vechilor conducători în frunte cu d. Neagu Boerescu, este o cerinţă imperioasă.

Nu este momentul să facem experienţe, atunci când afirmarea noastră este în funcţie tocmai de continuitate.

Astfel stând lucrurile, aşteptăm cu încredere realegerea vechiului birou, care a reuşit să scoată atletismul românesc din anchilozanta inactivitate în care se găsea la prima lui alegere.

Nu credem că hotărârea va întârzia, şi suntem siguri că ea va fi aceia pe care odată cu noi o doreşte întreg atletismul românesc.

Silviu Herescu

Parafe albastre pe zăpada munţilor *)

de Cezar Petrescu

In câţiva ani, skiul a isbutit să facă de ocară şi de minciună, poesia sgribulită a iernii din abecedarele copilăriei.

Vă mai amintiţi oare, această poesie din alt veac, parcă din alt mileniu?

Era zugrăvit acolo un om necunoscut nouă, străin nouă — ultimul troglodit. La cel dintâiu şuier al crivăţului se pitula în bârlog pentru a hiberna, scurmând tăciunii mocniţi din vatră; ascultând cu înfiorarea unor spaime ancestrale, chiotul lugubru al viscolului în horn; tresărind când trosnea o grindă şi amăgindu-şi aşteptarea echinoxului izbăvitor de primăvară, cu basme populate de stafii. Cu adevărat alt om, terorizat de măreţia elementelor şi încă nevrednic să se bucure de frumuţea albei nemărginiri ninse, pe care nu ştie să citească decât urma paşilor de fiară, urma sălbăticiunei vrăjmaşe.

Skiul ne-a eliberat deodată din asemenea cerc magic ce ne ţintuia pe loc, hipnotizaţi de jocul flacărilor în gura sobei. Ne-a deschis ochii spre zările largi; ne-a învăţat să răspundem la chemarea marilor spaţii. Pe uşure tălpi de lemn cu vârful arcuit, iată trogloditul de până mai ieri spintecând vertiginos pripoarele troenite, ivindu-se cu braţele cruce pe un ţanc de munte, ca să se arunce cu un svelt salt aerian spre o vale unde scrie cea dintâi parafă albastră şi paralelă pe coala neatinsă de nea.

E o altă poesie dinamică, robustă şi aerisită a iernii care a luat locul vechilor mituri spăimoase cu haite de lupi şi strigoi, aşa cum le plăsmuia numai închipuirea îmbâcsită a omului osândit să moţăie un anotimp întreg între patru pereţi, cu uşile zăvorite.

Obraji îmbujoraţi de ger, ochi limpeziţi de lumina clătită în sineală a zărilor ninse, trupul săgetat destins dintr'un arc şi lunecând nălucă de pe un umăr de munte pe altul — tot atâtea imagini proaspete şi salubre, necunoscute iernilor de odinioară. Iar după o zi cu sclipet diamantin de soare în zăpezi, când noaptea viorie se înalţă din văgăunelor munţilor, cabana ospitalieră de bârne cu aşternuturi rustice şi somnul adânc, fără de vise, până când prima suliţă de raze a răsăritului a împuns în geamul cu flori de ghiaţă. Acestea se mai pot uita vreodată? Şi acestea nu răscumpără oare din plin toată sluţenia iernilor urbane, cu zăpada terciuită de roţi şi cu ţurţurii burlanelor, căzându-ţi stalactitele în creştet?

Fireşte, că dela apel nu poate lipsi nici juna snobinetă, care face ski de ocazie şi de hatârul pitorescului costum, purtat mai mult pe peronuri de gară, în tren şi în holurile hotelurilor de lux, decât acolo unde îi e locul, pe vârf de munte, sub cunună de cetini. Dar snobineta îşi primeşte pedeapsa deşertăciunei, îndată ce-a părăsit oglinjoara şi a încătărămat curelele tălpilor de lemn. Calea o străbate mai mult pe brânci şi pe spate, agitându-se ca un grotesc gândac răsturnat cu labele în sus. Nu-i nimic. Adeseori snobismul e un factor prea dispreţuit de progres. Mâine, măruntă gâzulie, va izbuti să se ţină mai neclătinat pe picioare, va uita oglinjoara şi puful de pudră, preocuparea costumului de-o vagă travestire masculină; mâine va năluci cu un râs sonor în văzduhul de cleştar, pe-un clin de munte, adăogind încă o măestrită parafă albastră printre altele, mii, de la Predeal, Poiana Braşovului, Postăvarul ori Păltiniş, Vârful cu dor ori Vatra Dornii. Şi astfel, atunci, va fi învăţat o voluptate nouă şi mai puţin vinovată.

*) Acest articol este reprodus din admirabila revistă «România» a oficiului naţional de turism.

Arta patinajului

Faimoasa patinatoare Maxie Herber este inegalabilă în figuri acrobatice

DELA LUME ADUNATE

PRIMUL MOTOCICLIST CARE A AJUNS LA ADDIS-ABEBA

Primul motociclist, care a intrat în Adis-Abeba a fost caporalul Ottorino Zanatti, din al 15-lea escadron de care militare.

Iată cum a povestit el intrarea în capitala fostului imperiu Etiopian.

„M'a chemat comandantul meu, căpitanul Barzoni şi mi-a spus să iau înainte cu un kilometru coloanei care se afla în imediata apropiere a Adis-Abebei. După ce am trecut prin mai multe regiuni sterpe şi pustiite de armatele abisiniene, am văzut primele case ale Capitalei.

Emoţia mi-a fost mare. Din când în când se auzeau focuri de armă trase din ferestrele sau de pe acoperişurile caselor, unde se adăpostiseră etiopienii, care peste câteva ore erau prizonieri".

Astfel povesteşte primul motociclist, care a pătruns în mijlocul gloanţelor în Capitala Regelui Regilor, care astăzi nu mai este decât un simplu particular pribeag...

MIRACOLELE AVIAŢIEI...

Ziarul american «Detroit News» şi-a construit un avion, din care redactorii şi reporterii săi pot transmite cronicile şi articolele de impresii dela diferite evenimente. Imediat ce se anunţă ceva într'un colţ al Americii, reporterii ziarului sunt faţă. In câteva ore sunt la faţa locului pentru a informa cititorii.

In cabina centrală a avionului numită «Early Bird» a fost instalat un aparat fotografic — ultima expresie a technicei — şi un post de radio emisiune. Ziariştii, când au o ştire sesnzaţională, transmit prin acest aparat evenimentul stenografilor, cari stau în tipografia gazetei la o distanţă de mai multe mii de kilometri.

In curând, când televiziunea va fi perfecţionată publicul va putea afla şi vedea imediat evenimentele ce-l interesează.

VON CRAMM GOAL-GETTER

Gottfried von Cramm, cel mai bun jucător de tennis amator din lume, a reuşit o ispravă şi ca jucător de football. Petrecând vacanţele în ţara sa natală, la Braggen, a fost în ziua de Crăciun conducătorul atacului micului club local, care a întâlnit echipa din Tusprahlfeld.

In onoarea sa au asistat la match mai multe mii de spectatori, cari n'au fost deziluzionaţi deloc de idolul lor. Echipa din Bruggen a învins cu 4—2 şi Von Cramm a marcat două goaluri de toată frumuseţea.

CUM SE VORBEŞTE CU DUMNEZEU

Strălucitul turneu efectuat de Unirea Tricolor prin Siria şi Palestina este încă viu în amintirea sportivilor noştri. Rezultatele stabilite de oboreni au constituit o splendidă propagandă pentru footballul românesc.

In cursul acestui turneu — de care ne separă un interval de un an şi jumătate — s'au înregistrat numeroase fapte care oridecâteori vor fi povestite vor avea darul să descreţească frunţile celor cari le vor asculta. Iată una din aceste anecdote, pe care ne-a povestit-o Traian Ionescu, excelentul extrem dreapta al garniturei albastre:

«Jucasem la Tel-Aviv, cu Hapoel. Matchul a fost aprig disputat şi victoria ne-a revenit cu 3—2. Adversarii noştri au luptat prin toate mijloacele să ne ţină piept. Consecinţa acestei tactice a fost rănirea lui Bogdan şi a lui Sonni Niculescu.

«Primul era mai serios lovit la coaste, în timp ce Sonni avea arcada spartă. In grabă, ambii au fost aduşi la doctor. La acelaş doctor.

«Pentru ca să se înţeleagă cu doctorul, a trebuit ca Bogdan să apeleze la cunoştiinţele sale de franceză. Arcada lui Sonni a fost refăcută. In schimb tratamentullui Bogdan a fost mult mai lung şi dureros.

In timpul masajului Bogdan nemaiputând suporta durerea şi vrând să facă şi pe doctor să înţeleagă, exclamă:

— Ah! Bon Dieu!... Bon Dieu!...

La care Sonni prompt replică:

— Toată viaţa ta nu ai vorbit cu Dumnezeu decât franţuzeşte!...»

„România"

REVISTA OFICIULUI NAŢIONAL DE TURISM

In aceleaşi admirabile condiţiuni, a apărut No. 1, anul II, al revistei Oficiului Naţional de Turism „România", pe care d. Radu Boureanu o prezintă publicului românesc în condiţiuni pe drept cuvânt excepţionale.

Rivalizând cu cele mai bune reviste străine, „România" apare pe hârtie cretată, cu fotografii excelente şi articole de propagandă cât se poate de judicioase.

Sumarul No. 1 an. II cuprinde:

Dragoş Vrânceanu: Păduri sub zăpadă.

Claudia Milian: Predeal, tărâmul zăpezii.

Dem. P. Drumuri lungi în munte.

R. B. Valea Timişului.

Cezar Petrescu: Parafe albastre pe zăpada munţilor.

Cronica turismului:

Iarna în munţii noştri: străjerii să îşi iubească ţara; România în film; Informaţii turistice.

Un interview cu d. col. Săulescu

Dece a scăzut numărul motocicletelor?

O motocicletă costă 48.000 lei, dar taxele vamale sunt de peste 20.000 lei

Am avut eri prilejul să-l întâlnim pe d. col. Teodor Săulescu, preşedintele Federaţiei române de motociclism şi unul dintre cei mai vechi practicanţi ai sportului cu motor.

Intr'adevăr, d. col. Săulescu şi-a făcut debutul în motociclism, cam prin 1912, pe când era locotenent în Escorta Regală. A încălecat atunci un fel de bicicletă cu motor, fără schimbător de viteze, puţin puternică şi nu prea comodă. Cu toate acestea, actualul preşedinte al F. R. M. a devenit în scurt timp un pasionat al acetsui sport şi câteva luni mai târziu era proprietarul unei maşini moderne pentru timpurile acelea.

S'a scurs, de atunci, un sfert de veac şi d. col. Săulescu nu a abondonat motociclismul. Il practică şi acum, cu pasiunea unui adolescent şi întreprinde la ghidonul maşinei sale, plimbări de lung kilometraj, vizitând în fiecare vară câte 2—3 ţări străine.

Animator fără pereche al sportului motociclist, d. Săulescu este laureat al cupei «Negel», trofeu cu mult răsunet în trecut şi unul dintre aceia cari au contribuit în largă măsură la consolidarea Moto Clubului Român şi a celorlalte grupări de specialitate din ţară.

Când s'au pus bazele Federaţiei motociclisste, nu a încăput nici o discuţie asupra alegerii preşedintelui, în această chestiune d. col. Săulescu fiind considerat «senator de drept».

Alegerea s'a dovedit excelentă, căci preşedintele forului motociclist a depus şi depune încă serioase eforturi spre a servi interesele sportului cu motor.

Actualmente, preşedintele F. R. M. este preocupat de o interesantă problemă: aceia de a face posibilă o cât mai mare popularitate a motocicletei în România.

Eri, când întâmplarea ne-a pus faţă în faţă, d. col. Teodor Săulescu a început să depene, cu durerea în suflet, starea precară în care se găseşte motociclismul românesc. Ne-a spus atâtea lucruri interesante încât găsim de datoria noastră să le publicăm.

Dăm deci cuvântul d-lui Săulescu.

*

«In timp de război, motocicleta corespunde unuia dintre cele mai comode mijloace de legătură înapoia frontului şi poate servi, cu deosebire, pe agenţii legăturilor motorizate.

«Uşoară, rapidă şi sigură în funcţionare, în mâinile unui conducător special pregătit încă din timp de pace, motocicleta poate aduce mari servicii, în timpul campaniilor.

«Dacă nu se vor lua măsuri, numărul redus al motocicletelor ce există în ţară, va creia mari dificultăţi în cazul unei mobilizări, întrucât acest eficace mijloc de legătură ne va lipsi aproape cu desăvârşire.

«La manevrele din ultimii ani ale armatelor noastre, această lipsă a fost serios resimţită, puţinele maşini ce au putut fi rechiziţionate neputându-şi îndeplini menirea din cauza stărei degradate în care se aflau.

«In timp de pace, motocicleta corespunde celui mai convenabil mijloc de locomoţiune, dat fiindcă, este eftină, funcţionează sigur, consumă foarte puţin, nu are nevoe de garaj şi nici de o întreţinere deosebită.

«In sport, motocicleta nu serveşte numai ca mijloc de distracţie sau turism ci şi ca mijloc de instruire a acelui lot de oameni cari, în timp de război vor da cadre de piloţi ce nu se vor putea improviza la declararea războiului.

«Federaţia de motociclism care conduce acest sport, depune toate eforturile spre a organiza competiţiuni sportive de tot felul, cu scopul de a antrena şi a pune în toate situaţiile ce se pot ivi în timp de război, pe viitorii curieri.

«Astăzi, motociclismul a dispărut aproape compleet, din România. Numărul maşinilor importate în ultimii ani este neînsemnat, astfel că, larg socotind, nu avem în ţară, la o populaţie de 18 milioane, decât aproximativ *o mie* motociclete.

«Cu titlul de informaţie voi cita că Germania are 1.847.000 motociclete (65.000.000 locuitori), Austria posedă 365.000 (6.000.000 loc.) şi Ungaria 260.000 motociclete la 5 milioane 500.000 locuitori.

Dece a scăzut numărul motocicletelor?

«Cauzele cari au determinat dezastroasa scădere, din ultimii ani, a numărului motocicletelor sunt:

a. Scumpetea devizelor, fapt împlinit şi care nu se mai poate discuta.

b. Contingentarea pentru motociclete şi piesele lor de schimb (N. R. Piesele de automobile nu sunt contingentate).

c. Vama şi taxele aferente *prohibitive* ce sunt disproporţionate şi neraţional de urcate faţă de valoarea intrinsecă a motocicletei.

«Intr'adevăr, pentru o motocicletă de aproximativ 48.000 lei (inclusiv transportul), în greutate de circa 210 kg., taxele vamale, etc. se ridică la 22.000 lei. Şi, de notat că la motociclete se plăteşte aceiaşi vamă şi pentru lada de ambalaj, în greutate de circa 80 kg.

In Ungaria, la 6 milioane locuitori 260.000 motociclete; în România, doar 1000!

«Atâta timp cât această situaţie va dăinui nu ne putem aştepta ca stocul de motociclete să sporească.

Soluţii

«Pentru înlăturarea acestei stări de fapte, soluţiile ar fi următoarele:

1. Scoaterea motocicletelor, sidecarelor, a organelor şi pieselor de schimb, de sub regimul contingentărei. Sau, dacă acest lucru nu estes posibil, rămânerea sub contingentare însă suprimarea taxelor de autorizaţie de 6 lei de kgr.

2. Schimbarea taxelor vamale existente şi aplicarea unui regim redus, pntru motociclete, sidecare şi piese de schimb (vama pe netto).

3. Mişcarea valorii medii din tariful unitar, dela 19.500 lei suta de kg. până la o valoare de cel mult 8—10 mii lei suta de kgr.

4. Perceperea taxei de 12% ad-valorem să se facă la valoarea medie din tariful unitar, astfel scăzut.

5. Facilitaţi la acordadea de devize pentru importul motocicletelor, sidecarelor, etc

Un memoriu

«Toate «durerile» motociclismului românesc le-am consemnat într'un memoriu care astăzi se găseşte în mâinile d-lui prim ministru Gh. Tătărăscu.

«D-sa, convins de veracitatea celor cuprinsee în memoriul prezentat, mi-a făgăduit tot concursul astfel că, nutresc convingerea apropierei unor zile mai fericite pentru motociclismul românesc.

«Dacă chestiunea se va soluţiona în sensul spuselor mele de mai sus, numărul motocicletelor va creşte, în România, văzând cu ochii.

Inainte de a-l prezenta d-lui prim ministru, memoriul de care pomenesc mai sus, a fost depus de mine, în mâinile mai marilor dela Marele Stat Major.

«Aci, cu toată solicitudinea d-lui general Iacobici şi deşi chestiunea motociclismului este în strânsă legătură cu apărarea noastră naţională, justele mele revendicări nu au fost soluţionate în niciun fel.

«Din fericire am găsit sprijinul mult aşteptat, la d. prim ministru Tătărescu şi aştept cu încredere o cât mai grabnică şi convenabilă soluţionare».

r. e. d.

Primul jurnal sportiv românesc

Nu este o întâmplare faptul că priceputa conducere a Oficiului Naţional de Turism, de sub direcţia d-lui Sergiu Dumitriu, secretar general al ministerului de interne, a înţeles rolul educativ pe care îl au jurnalele sportive în propagarea turismului.

Entuziasta muncă ce se depune la acest oficiu îşi arată roadele.

După educativele filme de propagandă „Bucureşti" şi „România" cari au rulat cu mult succes în străinătate şi chiar la Paris, iată că Oficiul naţional de turism a hotărât filmareaunui jurnal complect sportiv închinat sporturilor de iarnă.

In acest scop, d. chestor Puiu Paximade, directorul O.N.T.-ului regional, un vechiu şi distins adept al sportului, a delegat pe d. Paul Călinescu, şeful cinematografic al O.N.T.-ului, cu filmarea acestui jurnal.

Au fost filmate campionatele naţionale de ski ţinute recent la Vatra Dornei.

Jurnalul va fi complectat cu campionatele de sărituri cu skiul, ce se ţin Duminică la Predeal şi cu campionatele de bobsleigh şi săniuţe dela Sinaia.

Când vedem alte ţări cari fac atâta propagandă pentru staţiunile lor de sporturi de iarnă — de multe ori cu succes — hotărârea Oficiului naţional de turism este bine venită şi serveşte în acelaş timp sportul românesc ca şi propaganda turistică a acestor staţiuni.

Sinaia, Predealul, Braşovul, Vatra Dornei, etc., pot rivaliza oricând cu o „Krynica" oarecare, care printr'o reclamă bine susţinută a putut atrage chiar o pereche princiară în voiaj de nuntă.

Stafeta Ierusalim - Bucureşti

Un eveniment care va atrage atenţia sportivilor din ţară şi din străinătate va fi organizat de Societatea sportivă a gardienilor publici. Este vorba de organizarea unei ştafete grandioase, care să lege Bucureştiul cu Ierusalimul.

Societatea sportivă a gardienilor, de sub preşedenţia d-lui general Gabriel Marinescu, prefectul poliţiei Capitalei, îşi propusese de mai mult timp organizarea acestei grandioase competiţii. Din diferite motive, ea a fost amânată. Prin strădaniile d-lor Gabriel Marinescu, colonel Dimiu comandantul corpului gardienilor şi lt. Chinie, iniţiativa a devenit fapt împlinit, astfel că România va putea desăvârşi cea mai mare ştafetă care s'a organizat vreodată la noi.

Obiectul ştafetei, care impresionează numai prin grandoarea ei, este un omagiu pe care gardienii îl aduc credinţei strămoşeşti, propagandei naţionale peste hotare şi sportului românesc.

Proba, care este prima din lume organizată în acest gen, va aduce „Focul sacru" dela Sf. Mormânt, la mormântul Eroului necunoscut din Parcul Carol.

Trebue să mărturisim că iniţiativa d-lui general Gabriel Marinescu este încă o dovadă a frumoasei sale sportivităţi, iar felul cum va fi organizată ştafeta reprezintă tot ceeace am avut mai desăvârşit în materie de probe sportive.

Plecarea probei se va da din Bucureşti Sâmbătă 21 Martie la ora 18. Caravana va pleca până la Constanţa cu trenul. Ajunşi seara la ora 10, 15 în postul nostru maritim, ştafeta se va îmbarca imediat pe vaporul „România", care va ridica ancora la ora 11 precis.

Duminică 22 Martie este sosirea la Istambul. Până a doua zi la ora 9 dimineaţa nu va debarca nimeni de pe vapor. A doua zi se va face o vizită Patriarhului căruia i se va arăta scopul ştafetei. Drumul va continua apoi spre Pireu şi Atena, urmând ca Joi 26 Martie să sosească la Alexandria. Vineri ştafeta va trece prin Haifa, unde va fi primită de autorităţile locale şi de reprezentanţii comitetului organizator din Ierusalim. De aci cu autobusele se va continua drumul spre oraşul sfânt unde vor sosi Vineri 27 Martie la ora 8 seara.

In frumosul oraş al Mântuitorului se va aprinde flacăra sfântă dela Sf. Mormânt, în cadrul unui impunător serviciu religios.

Intoarcerea ştafetei se va face pe aceeaş rută. Pe tot parcursul s'au organizat impunătoare manifestaţii, cari nu pot decât să folosească României şi sportului românesc.

Inapoiată în Bucureşti, ştafeta soseşte la cazarma Corpului gardienilor la ora 9 seara. Aci va rămâne până la ora 11 seara. Din cazarmă va pleca o mare procesiune la Sf. Patriarchie, prin Calea Victoriei şi Splaiul Independenţii, la Patriarhie. Aci flacăra sacră va fi înmânată M. S. Regelui, care o va înmâna Patriarhului. I. P. Sa o va da mai departe credincioşilor din biserică cu formula: „Veniţi de luaţi lumină".

Dela lumânarea M. S. Regelui, aprinsă dela flacăra sfântă, se va reaprinde o făclie şi pe traseul Patriarhie, str. 11 Iunie-Parcul Carol, se va merge la Mormântul Eroului Necunoscut, unde se va aprinde flacăra veşnică.

*

După cum se poate vedea ştafeta Bucureşti-Ierusalim este tot ce s'a organizat mai grandios în materie de sport.

România se poate felicita că este prima ţară care a avut o astfel de iniţiativă. Mai presus de toate trebuesc însă felicitaţi cei cari patronează şi au muncit pentru realizarea ştafetei.

D. general Gabriel Marinescu reuşeşte odată în plus să ne dovedească că sportul poate face o imensă propagandă când este pus în slujba naţiunei. Ne gândim numai la faptul că atâtea ţări vor fi străbătute de o ştafetă românească şi pretutindeni va fi întâmpinată de entuziasmul inovaţiei. Mulţi vor putea astfel să cunoască şi să preţuiască sufletul românesc în care a izvorât minunata iniţiativă a probei.

*

Pentru a trece la partea sportivă a ştafetei, putem spune că nu are o importanţă prea mare. Faptul că ea se petrece mai mult în tren şi vapor, ne îndreptăţeşte să afirmăm că nu este pur sportivă. Dacă păcătueşte puţin în această privinţă, are însă o semnificaţie simbolică de cea mai mare însemnătate. Legătura pe care ştafeta o va face între Bucureşti şi Ierusalim, simbolizează veşnica veghe a credinţei strămoşeşti, care şi-a avut leagănul în splendida regiune a Bethleemului. De acolo unde şi-a purtat paşii Mântuitorul, acolo unde a izvorât pe pământ creştinismul şi a purtat crucea Isus, sportivii români aduc în ţară simbolul credinţei veşnic vie.

Este în această atitudine o seninătate olimpică, care face cinste sportului românesc. Realizarea ei aduce sportului încă o confirmare a rolului important pe care trebue să-l joace în viaţa unui popor şi marele servicii pe cari le poate aduce naţiunei pe tărâmul propagandei